

Reactie op voorstel Wet natuur van Ria van Leeuwen

Vraag

- (1) Dragen de voorgestelde wijzigingen ten opzichte van de huidige natuurwetgeving bij aan de balans tussen ecologie en economie?
- (2) Is het voorliggende wetsvoorstel voor de praktijk duidelijk en uitvoerbaar?
- (3) Heeft u verder nog opmerkingen over de inhoud van het wetsvoorstel en de toelichting?

Ad 1) Nee, de balans slaat door naar economie ten koste van ecologie. In de huidige praktijk blijkt dat er geen belemmeringen zijn om plannen of projecten uit te voeren als je maar in vroeg stadium nadenkt over mogelijke effecten op beschermde natuurwaarden. Maar, als je daar niet vroegtijdig over na denkt, dan sta je ineens voor problemen. Dat zal met de huidige voorgestelde wijzigingen niet veranderen.

Ad 2) De wet is zeker niet duidelijk. Er wordt te veel subjectieve woorden gebruikt, die weer op allerlei manieren uit te leggen zijn. Bovendien wordt de bevoegdheid om te beslissen over zaken die de Wet natuur betreffen versnipperd en krijgen overheden ineens iets te zeggen over zaken, waar ze zich tot nu toe niet over hebben hoeven buigen. Dat leidt naar mijn verwachting tot een nog grotere verwarring bij de burgers wat nu wel en wat niet mag. En dat heeft te maken met het gegeven dat elk bevoegd gezag zaken net weer iets anders uitleggen en invullen. Dat is in de huidige situatie al zo, waarin alleen GS en het ministerie bevoegd is voor de Natuurbeschermingswet c.q. de Flora en faunawet. Hoe meer versnipperd die bevoegdheid is hoe groter de variatie wordt in de uitleg en uitvoering van de wet. Uiteindelijk weet dan niemand meer waar hij/zij zich nu aan moet houden. Daarnaast staat deze wet bol van de verwijzingen naar allerlei andere wetten en regelingen. Dat maakt de leesbaar zeer lastig, want je moet al die andere wetten/regelingen er naast hebben om te begrijpen wat er nu eigenlijk in een wordt gezegd c.q. bedoeld in een artikel.

Ad 3) Provincies worden verantwoordelijk voor het bereiken van instandhoudingsdoelen in Natura 2000-gebieden. Om hier goed gestalte aan te kunnen geven moeten zij in ieder geval op de hoogte zijn van alle ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van die gebieden en de leefgebieden van soorten in die gebieden. In de huidige versie van de wet is niet voorzien in een terugkoppeling van alle zaken die door andere overheden dan GS worden vergund. OP die wijze verlies je alle controle op het bereiken van instandhoudingsdoelen.

Daarnaast heeft door deze versnippering van bevoegdheid niemand meer een overzicht over alle uitgevoerde plannen en projecten, die van belang zijn voor de cumulatietoets. Een algehele verslechtering van de kwaliteit van Natura 2000-gebieden lijkt daarmee niet meer te voorkomen. Er wordt immers nergens meer echt regie gevoerd op het toestaan van plannen en projecten. En zonder duidelijk overzicht kan de cumulatietoets nooit accuraat worden uitgevoerd.

Verder zijn er wel drie wetten bij elkaar geveegd, maar er is geen sprake van echte integratie. Het kan zomaar voorkomen dat GS voor een project een vergunning moet afgeven in het kader van de gebiedsbescherming, voor hetzelfde project een ontheffing moet verlenen in het kader van de soortenbescherming én nog een ontheffing moet verlenen in verband met ingrepen in de houtopstanden. De drie voormalige wetten met hun stelsel van ontheffing c.q. vergunning blijft gewoon bestaan. Het had meer voor de hand gelegen dat er één stelsel van toestemming zou zijn gekozen, waarin de verschillende onderdelen in één besluit zijn samengevoegd. Er is dus niet alleen een versnippering in bevoegdheden, maar de huidige versnippering van toestemmingen wordt in stand gehouden. En dat leidt naar verwachting tot nog meer verwarring bij de burgers, die zo'n toestemming nodig hebben. Ik pleit dan ook tot een betere integratie en één toestemming (besluit tot vergunning i.o.d.) voor alle zaken die deze wet betreffen.

Tot slot lijkt het mij redelijk om voor de afgifte van een ontheffing c.q. een vergunning een vergoeding te vragen. In deze tijden van bezuinigingen is het vreemd dat hiervoor geen vergoeding wordt gevraagd. Daarmee kan de overheid een deel van de kosten terug winnen. Aangezien het meeste uitvoerende werk bij andere overheden liggen dan bij het ministerie vind ik het absurd dat er voor 'onze Minister' wel een dergelijke vergoeding wordt geregeld, maar niet voor al die andere overheden die hier veel meer werk zullen moeten verrichten. Zorg dat elke overheid een vergoeding mag vragen en stel landelijk een tarief vast, zodat er onderling geen verschillen kunnen ontstaan.